

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2016 — Scandlines Danmark και Scandlines Deutschland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-891/16)

(2017/C 063/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Scandlines Danmark ApS (Κοπεγχάγη, Δανία), Scandlines Deutschland GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: L. Sandberg-Mørch, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η καθής παρανόμως παρέλειψε να λάβει απόφαση, κατά την έννοια του άρθρου 265 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον δεν αποσαφήνισε τη θέση της επί της καταγγελίας των προσφευγουσών, της 5ης Ιουνίου 2014, η οποία αφορά κρατική ενίσχυση χορηγηθείσα για τη χρηματοδότηση της σταθερής ζεύξης του Fehmarn Belt (στενών του Φέμαρν).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες λόγω της διαδικασίας ακόμη και εάν, κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής, η Επιτροπή ενεργήσει κατά τρόπο ο οποίος καθιστά μη αναγκαία, κατά την άποψη του Δικαστηρίου, την έκδοση αποφάσεως ή εάν το Δικαστήριο απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει απόφαση, κατά την έννοια του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως υπό μορφή ενδεχόμενης υπεραντισταθμίσεως προκύπτουσας από τα τέλη μη εμπορικών σιδηροδρομικών υπηρεσιών που πρέπει να καταβάλει ο εθνικός σιδηροδρομικός φορέας της Δανίας (DSB) στον φερόμενο ως αποδέκτη της ενισχύσεως τρίτο [στο εξής: οικείο τρίτο] για τη χρήση της σταθερής ζεύξης (στάδιο κατασκευής).
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αποφασίσει, κατά την έννοια του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως υπό μορφή πλεονεκτήματος δωρεάν χρήσεως κρατικής περιουσίας το οποίο παραχωρήθηκε στον οικείο τρίτο για την κατασκευή της σταθερής ζεύξης (στάδιο κατασκευής).
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αποφασίσει, κατά την έννοια του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως υπό μορφή κρατικών εγγυήσεων προς τον οικείο τρίτο, δοθέντος ότι τούτο δεν έχει εγκριθεί με την απόφαση περί σχεδιασμού (στάδιο σχεδιασμού).
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αποφασίσει, κατά την έννοια του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως υπό μορφή εισροών κεφαλαίου προς τον οικείο τρίτο οι οποίες υπερβαίνουν τα εγκεκριμένα με την απόφαση περί σχεδιασμού ποσά (στάδιο σχεδιασμού).
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αποφασίσει, κατά την έννοια του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως υπό μορφή κρατικών δανείων προς τους οικείους τρίτους, μολοντί με την απόφαση περί σχεδιασμού έχει εγκριθεί μόνον η χορήγηση κρατικών εγγυήσεων (στάδιο σχεδιασμού).
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αποφασίσει, κατά την έννοια του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως υπό μορφή κρατικών δανείων προς τους οικείους τρίτους καθ' υπερβαση του προϋπολογισμού που έχει εγκριθεί με την απόφαση περί σχεδιασμού (στάδιο σχεδιασμού).

7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αποφασίσει, κατά την έννοια του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως υπό μορφή φορολογικών πλεονεκτημάτων προς οικείους τρίτους τα οποία δεν είχαν εγκριθεί με την απόφαση περί σχεδιασμού (στάδιο σχεδιασμού).

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2016 — Λαμπίρη κατά ΕΟΚΕ και Επιτροπής των Περιφερειών

(Υπόθεση T-904/16)

(2017/C 063/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Βασιλική Λαμπίρη (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J.-N. Louis και N. De Montigny, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής των Περιφερειών της 11ης Μαΐου 2016 περί τοποθετήσεως της προσφεύγουσας στη θέση της διοικητικής υπαλλήλου στη Διεύθυνση μετάφρασης, κατ' εφαρμογή του διακανονισμού στο πλαίσιο της υποθέσεως F-33/15·
- να κρίνει ότι η ΕΟΚΕ ευθύνεται για κατάχρηση εξουσίας και παρέβη την υποχρέωσή της πίστεως έναντι της προσφεύγουσας, παραπλανώντας την εκ προθέσεως ως προς την έκταση εφαρμογής της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ των μερών στις 4 Φεβρουαρίου 2016·
- να καταδικάσει την ΕΟΚΕ και την ΕτΠ από κοινού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά τρόπο παραβαίνοντα προδήλως τον φιλικό διακανονισμό στην υπόθεση F-33/15, Λαμπίρη κατά ΕΟΚΕ.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας, στο μέτρο που η προσφεύγουσα παραπλανήθηκε δολίως ως προς την έκταση εφαρμογής της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ των μερών και ειδικότερα ως προς την ερμηνεία των όρων της συμφωνίας εκ μέρους των δύο επιτροπών.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2016 — Schwenk Zement κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-907/16)

(2017/C 063/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schwenk Zement KG (Ulm, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Soltész, M. Raible και G. Wecker, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή